

Mana Aleminin Gücü 11

– KENAN KOÇ · 26 Aralık 2016

Şimdi tekrar konumuzun başına dönersek şunu söyleyebiliriz. 20. yüzyılın başlarına dek bilimsel sahada hakim olan görüş 2. yoldur. Evrenin sonsuz boyutlara sahip, sonsuzdan sonuza var ve başlangıç ya da sonu düşünülemez, şeklen birbirine dönüşüp yok olduğu düşünülse de, aslı itibarıyla sabit maddesel yığın olan bir fenomen olduğuydu. O yüzden madde yoktan var, vardan yok olmaz, ancak hal değiştirirdi. Bu durumda materyalizm kabul edilebilir bir felsefi görüştü. Materyalist felsefeci George Politzer, bu evren modeline dayanarak, "Felsefenin Başlangıç İlkeleri" adlı kitabında; "evrenin yaratılmış birşey" olmadığını öne sürmüştü ve şöyle demişti: " Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde Allah tarafından belli bir anda ve yoktan var edilmiş olması gerekirdi". Bu, o gün kabul edilen durağan evren modeline dayanan bilimsel bir görüştü. Ancak çağdaş bilim bugün, evrenin bir başlangıcı olduğu gerçeğini ispatlamış durumdadır. Bu ispat, Big-bang teorisi olarak anılır.

Big-bang teorisine göre, bilimsel gözlem ve metodlarla ispat edildiği üzere, evren genişlediği için, zaman içinde geriye doğru gidildiğinde evrenin tek bir noktadan başladığı ortaya çıkar. ***"Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz." (Zariyat Suresi, 47), ***"O inkar edenler görmüyorlar mı ki başlangıçta göklerle yer birbiriyle bitişikken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (Enbiya Suresi, 30)). Buradan hareketle bugün bilimsel sahada, evrenin yaşından bahsedilir. Yani evren, sonradan değildir, ezelden ebede olan ve olacak olan değildir, bir yaş vardır. Çünkü Big Bang'den önce madde diye bir şey mevcut değildi ve maddenin hallerinden olan enerji ve zamanın da bulunmadığı, tamamen metafizik olarak tanımlanabilecek bir yokluk ortamında ; madde, enerji ve zaman bir şekilde var olmuştu. Başlangıç noktasına sonsuz yaklaştığımızda, Evrenin tüm maddesini içinde barındıran bu "tek nokta"nın, "sıfır hacme" ve "sonsuz yoğunluğa" sahip olması, tüm evrenin bu noktanın patlamasıyla ortaya çıkması gerekiyordu. Sıfır hacimdeki nokta ise, aslında yokluktan başka bir şey değildir. Öyleyse Evren de yokluktan var olmuştur. Artık var olmuş olan evrende maddenin yoktan var, vardan yok olacağı söylenemez belki ama, bilimsel ve felsefi çıkarımlar, bizi maddenin başlangıçta yoktan var olduğunu kabul etmeye zorlamaktadır. Bu ise yaratılmışlık anlamına gelir. ***"O Allah gökleri ve yeri yoktan var edendir." (Enam Suresi, 101) Ancak bu noktada ilerde inceleyeceğimiz varlık, vardan meydana gelmiştir görüşünün bir çelişki olduğu düşünülmelidir. Bu, olaylara bakılan boyut ve bu boyuttaki fikrin doğduğu idraki alakalıdır. Bizim yok dediğimiz yok olarak bildiğimiz şey, ilerde sık sık üzerinde duracağımız gibi mutlak hiçlik değil, bize zaruri olarak yokluk şeklinde görülen Allah'ın varlığı yani O'nun Hu mertebesidir. Allah'ın varlığını yokluk bilen ya da O'na yok diyen felsefi görüşler yani 2. yol da dayanağını bu temelden almaktadır. Materyalist fizikçi A.S. Eddington, bilimsel çevrede big-bang teorisinin kabulünün doğurduğu durum için "felsefi olarak doğanın şu anki düzeninin birdenbire başlamış olduğu düşüncesi bana itici gelmektedir" derken , aslında ezeli ve ebedi bir dayanak noktasının zaruriyetini itiraf etmektedir. Ama bu dayanağın maddenin bizatihi kendisi olduğunu düşündüğünden, maddi âlemin birden bire bir noktan oluşmaya başlamış olmasının saçmalığını dile getirmektedir. Öyle ya, yokluğa, gerçekten mutlak yokluk gözüyle bakarsak

tüm bu evrenin birden bire yokluktan oluşması gerçekten saçmadır.

Evrende gözlemlediğimiz tüm patlamaların varolan düzeni bozuyor olmasından hareketle, Big Bang'ın öne sürdüğü başlangıç patlamasının bunun aksine bir düzen ortaya çıkarması, bu patlamanın ardındaki doğa ya da evren ötesi planlayıcı bir bilinci gösterir. Big Bang teorisine uzun yıllar karşı çıkmış olan Sir Fred Hoyle'un sözleri, tam da bu durumu ifade eder: "Big Bang teorisi evrenin tek ve büyük bir patlama ile başladığını kabul eder. Ama bildiğimiz gibi patlamalar maddeyi dağıtır ve düzensizleştirirler. Oysa Big Bang çok gizemli bir biçimde bunun tam aksi bir etki meydana getirmiştir. Maddeyi birbiriyle birleştirecek ve galaksileri oluşturacak hale getirmiştir." Şayet patlamayla birlikte ortaya çok büyük ve hassas bir düzen çıkmışsa, ya böyle bir patlamanın olmadığını ve bu düzenin böyle bir patlamadan oluşuyor değilde ezelden ebede oluyor olduğunu ya da bu patlamanın bir bilinç kudreti altında olduğunu kabul etmek gerekir. Bu bilincin kudretinin göstergesi olan düzenlilik, şu anda da gözlemlediğimiz gibi, Big Bang'den sonraki her aşama için de geçerlidir. Ünlü bir teorik fizik profesörü olan Paul Davies, sadece Big Bang sonrasındaki genişleme hızının ne kadar "hassas ayarlanmış" olduğunu hesaplamıştır. Davies'e göre, Big Bang'in ardından gerçekleşen genişleme hızı eğer milyar kere milyarda bir oranda bile farklı olsaydı, hayata imkân sağlayacak bir yıldız tipi oluşamaz ve evrende canlılık ortaya çıkamazdı. Eğer evren biraz bile daha yavaş genişlese çekim gücü nedeniyle içine çökecek, biraz daha hızlı genişlese kozmik materyal tamamen dağılıp gidecekti. Paul Davies, bu çok ilginç durum karşısında şöyle söylemektedir: "Çok küçük sayısal değişikliklere hassas olan evrenin şu andaki yapısının, çok dikkatli bir bilinç tarafından ortaya çıkarıldığına karşı çıkmak çok zordur. Doğanın en temel dengelerindeki hassas sayısal dengeler, kozmik bir tasarımın varlığını kabul etmek için oldukça güçlü bir delildir." Stephen Hawking ise, Zamanın Kısa Tarihi isimli kitabında genişleme hızındaki dengeyi şöyle açıklar: "Evrenin genişleme hızı o kadar kritik bir noktadadır ki, Big Bang'ten sonraki birinci saniyede bu oran eğer yüz bin milyon kere milyonda bir daha küçük olsaydı evren şimdiki durumuna gelmeden içine çökerdi." Aynı gerçek karşısında Amerikalı Astronomi Profesörü George Greenstein de, The Symbiotic Universe adlı kitabında şöyle yazar: "Kanıtları inceledikçe, ısrarla önemli bir gerçekle karşı karşıya geliriz. (Evrenin oluşumunda) bir doğaüstü akıl ya da Akıl devreye girmiş olmalıdır." Ünlü ateist felsefeci Anthony Flew de, bu konuda şunları söyler: "İtiraflarda bulunmanın insan ruhuna iyi geldiğini söylerler. Ben de bir itirafta bulunacağım: Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir: Evrenin bir başlangıcı olduğu iddiasını. Sadece evrenin bir sonunun ve başlangıcının olmadığını kabul ettiğimiz sürece, evrenin şu anki varlığının mutlak bir açıklama olduğunu savunabiliriz. Ben hala bu açıklamaya inanıyorum, ama bunu Big Bang karşısında savunmanın pek kolay ve rahat bir durum olmadığını itiraf etmeliyim." Buradaki "Sadece evrenin bir sonunun ve başlangıcının olmadığını kabul ettiğimiz sürece, evrenin şu anki varlığının mutlak bir açıklama olduğunu savunabilimek" düşüncesinin nedeni, daha önce dediğimiz gibi, değişenin değişmeze dayanmak zorunda olmasının zaruri bir sonucudur. Ancak bu madde ötesi değişmezi kabul etmeyip, değişmezin maddenin mutlak kendisi olduğunu söylerseniz üzerinde durduğumuz gibi, mutlak hiçlikten oluşan bir varlık alemi fikrinin saçmalığıyla karşı karşıya kalırsınız. Ünlü Amerikalı astrofizikçi Hugh Ross ise, bu durumda varılması gereken çözümü şöyle açıklamaktadır: "Eğer zaman ve madde, patlamayla birlikte ortaya çıkmışsa, o

zaman evreni meydana getiren nedenin, evrendeki zaman ve mekandan tamamen bağımsız olması gerekir. Bu bize Yaratıcı'nın evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu gösterir. Aynı zamanda Yaratıcı'nın bazılarının savunduğu gibi evrenin kendisi olmadığını ve evreni kapladığını, ama sadece evrenin içindeki bir güç olmadığını kanıtlar."